

GRETA IN VELIKANI

SLIKANICO JE NAVDIHNILO GIBANJE ZA LEPŠI SVET GRETE THUNBERG

ZOË
TUCKER

ZOE
PERSICO

 Mladinska knjiga

Nekoč je v osrčju čudovitega gozda živela deklica.

Ime ji je bilo Greta.

Nekega jutra se je zgodilo nekaj
nepričakovanega. Ko je Greta stopila
na vrt, so se v sencah med drevesi gnetle
vse gozdne živali.

Prednjo je stopil volk z mehkim srebrnkasto rjavim kožuhom. Rep je imel poklapano spodvit podse. »Prosim, pomagaj nam,« je zašepetal. »V gozdu je vse narobe in ne vemo, na koga naj se obrnemo. Velikani nam uničujejo dom.«

Velikani so v gozdu živeli od
nekdaj, kolikor daleč je Greti
segal spomin, toda še nikoli ni
bilo tako hudo. Bili so velikanska
in štorasta bitja in *kar naprej* so kaj
počeli.

Sekali so drevesa,
da so si gradili domove.

Potem so posekali še več dreves,
da so si zgradili večje domove.

Hiše so se združile v vasi in vasi v mesta.
Zgradili so tovarne in prodajalne, avtomobile in letala.
Delali so dneve in noči, dokler ...

... gozda skoraj
ni bilo več.

Toda pohlepni
velikani so bili tako
obsedeni z delom,
da tega sploh niso
opazili.

Niso videli ptic in
hroščkov in metuljev
in medvedov, ki so
trepetali v gozdnem
mraku. Nihče ni rekel
velikanom, naj nehajo,
ker so se jih vsi bali.

Vsi razen Grete.

»Nam boš pomagala?« jo je vprašal volk. Greta se je ozrla okrog sebe. Živali so bile utrujene in žalostne. Morala jim je pomagati – toda kako?

Potem se je Greta domislila.

Naslednjega dne se je postavila na sredo gozda in čakala velikane. Stala je sama z velikim napisom v rokah. Na njem je pisalo NEHAJTE!

Čakala je ...

in čakala ...

Prvi dan je velikani niso niti opazili
in so mirno delali naprej.

Drugi in tretji dan tudi.

Četrtega dne pa se je zgodilo nekaj nenavadnega.

Neki deček, ki je Greto prej le opazoval, si je prav tako izdelal napis, prišel in sedel k njej. Nič ni rekel, a Greta je vedela, da čuti kot ona.

Kmalu so tudi drugi ljudje in živali opazili, kaj počneta, in so se jima pridružili.

Ni minilo dolgo, ko je gozd napolnila velikanska množica. Segala je vse do mesta in vrtov onkraj mesta. Skupaj so stali in čakali.

Množica je bila
tako velika ...

... da so velikani na lepem obstali!

»NEHAJTE, prosim!«
je vzkliknila Greta. »S svojim pohlepom
nam uničujete dom. Podrli ste drevesa,
poteptali cvetlice, da so ptice in čebele
odletele. Živali ostajajo brez domov,
naš gozd pa umira.«

NEHAJTE!

POSLUŠAJTE!

Ko je Greta povedala svoje, je nastala tišina.

Na lepem pa so se oglasili drugi zbrani.

»Dim iz vaših dimnikov nam zastruplja zrak!« je zavpila neka ženska.

REŠITE
NAŠ
DOM!

TUDI
MEDVEDI
MO
KAJ

»Lahko pa nam pomagate posaditi nova!« je dodala ptičica.

»In, prosim, nehaite že sekati drevesa,« je rekla lisica.

NEHAJTE!

TUKAJ
ŽIVIMO!

UKREPAJMO
ZDAJ

REŠITE
NAŠ GOSTE

»Popravite mi dom!« je zahteval bober.

POMAGAJTE!

»Skrbeti moramo za naš gozd in v njem skupaj živeti.«
»Boste poskusili, prosim?«
so jih rotili vsi v en glas.

NE PUŠČUJETE
NAM
DOMOVE

NEKAJ
JE TREBA
SPREMENITI!

Velikani so se spogledovali ...

in menciali ...

in cepetali.

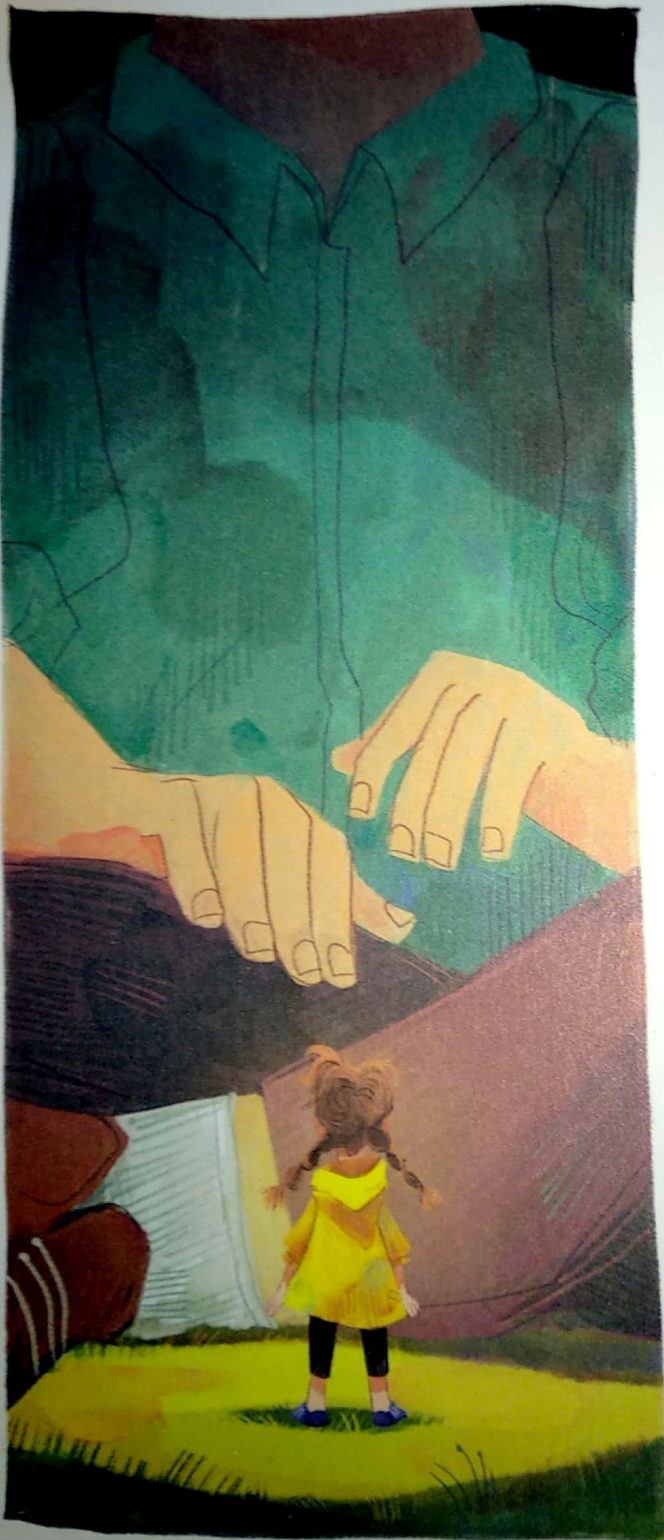
Sram jih je bilo. Malce
pa so bili tudi žalostni.

Veš, velikani so se med
delom tako zabavali,
da sploh niso opazili,
kaj počnejo gozdu
in živalim.

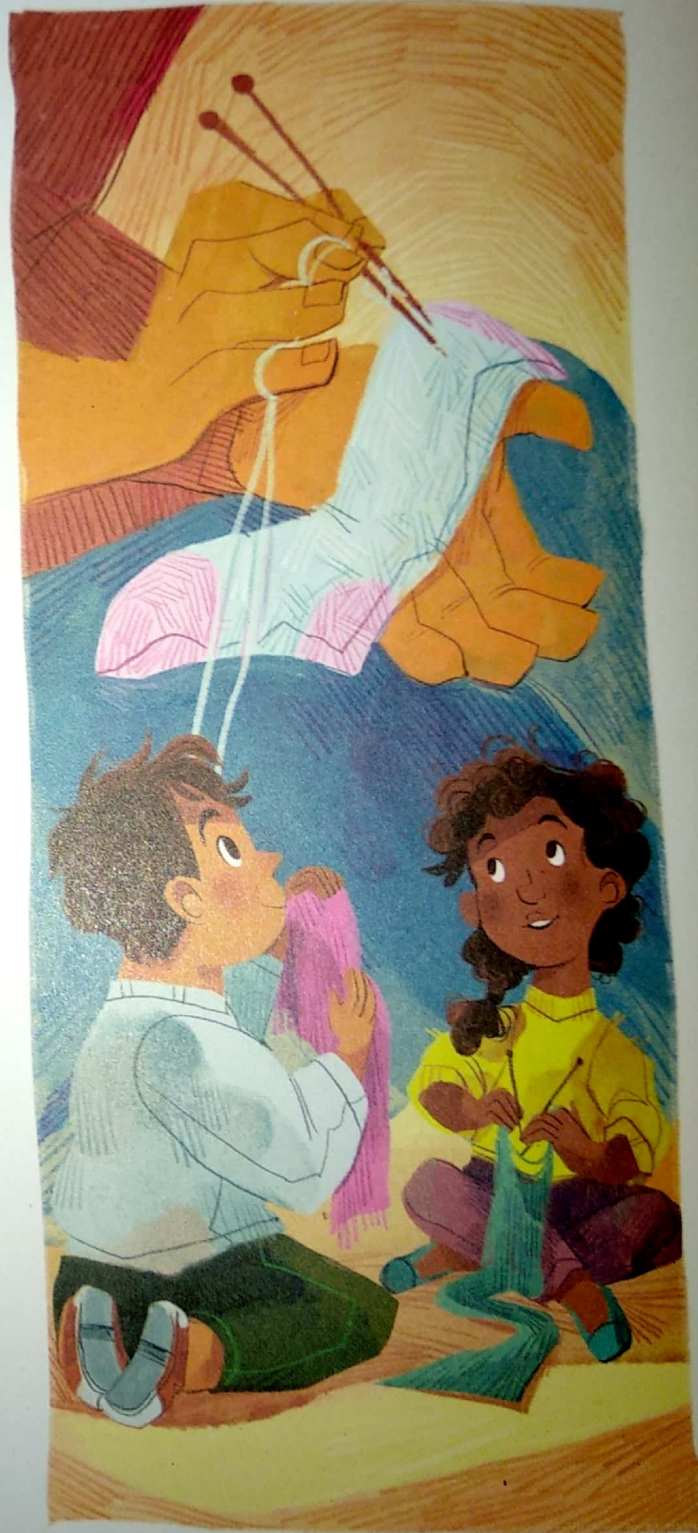

Zelo neprijetno so se počutili.
»Žal nam je,« so rekli. Obljubili so, da se bodo poboljšali.

Od tistega dne so bili pohlepni velikani nekoliko manj pohlepni!

Niso več tako hiteli in naučili so se sedeti pri miru.

Nehali so ves čas le delati in poiskali so si konjičke.

Nehali so sekati drevesa in poučili so se o vrtnarjenju in življenju v gozdu.

Kuhali so in popravljali, pospravljali in delili z drugimi. Kmalu ...

... je gozd postal lepši, kot so si kadarkoli predstavljali.

SLIKANICO JE NAVDIHNILA RESNIČNA DEKLICA PO IMENU GRETA THUNBERG.

Ko je bila Greta le malce starejša od tebe, je izvedela za nekaj, čemur pravimo podnebne spremembe. Gre za to, da naš svet postaja vse bolj vroč, kar povzroča veliko škode. Znanstveniki se strinjajo, da smo dvig temperature s svojo dejavnostjo zakrivili ljudje. Ko sekamo drevesa, kurimo premog, olje in nafto (tako imenovana »fosilna goriva«), se v zrak izloča plin, ki mu pravimo ogljikov dioksid. Zaradi njega se svet segreva. Polarni led se topi in gladina morja se dviga. Ker sekamo gozdove, ostajajo živali brez doma.

Če bomo tako nadaljevali, bomo v naslednjih petdesetih letih doživeli strašne gozdne požare, neurja in poplave. Veliko ljudi in živali bo izgubilo dom. Podnebne spremembe so največja katastrofa, kar jih je človeštvo kdaj doživelo.

Greta je vse to dobro vedela, zato ni mogla razumeti, zakaj nihče ničesar ne naredi. Ko ji je bilo petnajst let, je namesto v šolo šla stavkat pred švedsko vlado. V rokah je držala napis: »Stavka za podnebje«. Skoraj vse leto ni šla k pouku! Čez čas so se ji pridružili še drugi in sčasoma je s svojo stavko spodbudila odrasle in otroke po vsem svetu, da so tudi oni povzdignili glas proti podnebnim spremembam. Greta se je pogovarjala s politiki iz številnih držav. Leta 2019 je bila nominirana za Nobelovo nagrado za mir.

Zgodba, ki si jo ravno prebral/a, ima srečen konec. Toda v resničnem svetu se Greta še vedno bojuje z velikani. Ni jih tako lahko opaziti kot velikane v zgodbi, a obstajajo. In nekateri se nočejo poboljšati. Zato Greta potrebuje tvojo pomoč. Mogoče misliš, da si premajhen/-jhna, toda Greta pravi:

**»NIHČE NI TAKO MAJHEN, DA NE BI MOGEL
KAJ PRISPEVATI.«**

Greti lahko pomagáš denimo takole:

- ✦ Dobro se pouči o podnebnih spremembah. Tudi prijateljem pripoveduj o njih in jih prosi, naj tudi oni kaj naredijo.
- ✦ Prosi starše ali skrbnike, da te odpeljejo na podnebno stavko, da se boš lahko uprl/a velikanom. Vprašaj vzgojiteljico ali učiteljico, če lahko s sošolci pišete kakšnemu poslancu ali obiščete parlament ali vlado ter prosite, naj tam naredijo kaj, kar bo ustavilo podnebne spremembe.
- ✦ Namesto da se voziš z avtomobilom ali letiš z letalom, raje hodi, teči in kolesari ali pa pojdi na avtobus ali vlak. Tako se porablja manj fosilnih goriv.
- ✦ Spodbudi družino, da boste redkeje jedli meso. Prosi starše ali skrbnike, da raje kupujete hrano, pridelano v domačih krajih, namesto tiste iz oddaljenih dežel.
- ✦ Skrbi za svoje stvari. Ko se pokvarijo, jih popravi in ne kupuj takoj novih. Ko jih ne potrebuješ več, jih deli s prijatelji.

Nemara se ti zdi, da s tem ne boš prav veliko prispeval/a, toda če vsi stopimo skupaj, **LAHKO SPREMENIMO SVET.**

Dodatno branje:

www.greenpeace.org/slovenia